

PASTÝŘSKÝ LIST OLOMOUCKÉHO ARCIBISKUPA K ADVENTU 2018

Drazí bratři a sestry,

vstupujeme do Adventu v roce, kdy na základě výzvy papeže Františka věnujeme zvláštní pozornost misiím. Při tom nemáme myslet jen na misie v zahraničí, ale i na ty v nejbližším okolí. V adventním čase se připravujeme na příchod Spasitele. Pokusme se letos připravit vánoční příchod Božího Syna nejen do svých srdcí, ale pomozme pro něho připravit cestu i do srdcí lidí kolem nás.

Rád bych upřímně poděkoval všem rodinám, které často zvou Pána Ježíše do svého středu jako vítaného hosta, které se společně modlí a společně chodí do kostela, kterým záleží na náboženské výchově dětí, a kde se taky společně snaží Bohu líbit.

Na druhé straně mě mrzí, když poměrně často slyším od kněží, že mnohé děti dnes nechodí do náboženství proto, že nemají čas, že mají moc kroužků. Ministranti nemohou přijít ani jednou týdně ve všední den ministrovat a děvčata zazpívat žalm, protože jsou moc unavení ze školy. Věřím, že jejich rodiče to myslí dobře a chtějí dětem dopřát to nejlepší, i když to třeba stojí hodně peněz. Ale o tyto rodiny si dělám vážné starosti. Jsou skutečně všechny ty kroužky pro děti důležitější než věčná spása? Žádný z rodičů si jistě nepřeje, aby jejich dětem chybělo štěstí, nebo skončily ve věčném zavržení. Bojím se ale, že někteří rodiče se tak soustřeďují na pozemské štěstí dětí, na svou kariéru, či budoucí kariéru dětí, že zapomínají na věčnost. Přitom přátelství s Bohem není jen věcí budoucnosti či věčnosti, ale současnosti. Ani dobrá výchova se nemusí vždy podařit, ale pokud dětem ani nenabídneme život s Bohem jako to nejdůležitější v životě, nemůžeme se později divit, že se tak zvaně spustí se špatnými kamarády. Odborné průzkumy ukazují, že za problémy s bulimií či anorexií, za užíváním drog, alkoholu, či za jinými závislostmi mladých často nejsou zlí kamarádi, ale nějaká chyba v rodině, ve vztazích, ve výchově.

Využijme letošního Adventu k tomu, abychom si ujasnili své hodnoty a případně změnili svou praxi, pokud zjistíme, že cesta, po které dosud jdeme, nevede k tomu pravému cíli. Někdy zjistíme, že dítě má větší radost z toho, když mu věnujeme svůj čas, než z drahého dárku, nebo když se nemusí strachovat o rodinné zázemí a bezpečí kvůli rozpadu rodiny, když zakouší vzájemnou věrnou lásku obou rodičů. Jiné dítě bude šťastné, když dostane dalšího sourozence. Výchova je umění, ale může se mu naučit každý, kdo se nechá vychovávat Bohem.

Vím, že mnozí křesťanští rodiče mě dnes neslyší, protože v neděli v kostele nejsou. Proto prosím Vás přítomné: Myslete na rodiny Vašich přátel, či rodiče spolužáků Vašich dětí a pokuste se s nimi promluvit, přátelsky je oslovit, vyměnit si s nimi zkušenosti a pozvat je mezi sebe. Takový misijní krok bude třeba připravit v modlitbě. Vezměte si

to jako adventní úkol. Jestli někomu pomůžete ke sblížení s Kristem, budou Vaše Vánoce o to radostnější.

Ale nejde jen o děti. Kolik lidí v našem okolí bylo pokřtěno a kdysi i křesťansky vychováno, ale pak se vzdálili... Po letech by se i vrátili, kdyby je někdo pozval do farního společenství, přivedl do kostela či doprovodil ke svátostem. Považujte za svou křesťanskou povinnost se o ně zajímat a pomoci jim. I to jsou misie. I to patří k adventnímu snažení dětí, mládeže, dospělých i seniorů.

Připravujte cesty Pánu nejen do svého srdce, ale i k těm, kteří žijí kolem Vás. Papež František zdůrazňuje, že všichni pokřtění jsou posláni hlásat evangelium a dělit se o dar víry s těmi, kteří víru nemají. Letošní Advent prožijme v duchu misionářského poslání a začněme ve své rodině.

Chiara Lubichová jednou napsala: „Rodina je tajemstvím lásky. Nic jiného než láska rodinu neutváří, nespojuje a nečiní ji rodinou. A pokud rodina ve světě ztroskotává, je to proto, že chybí láska. Kde láska vyhasíná, tam se rodina rozkládá. Proto rodiny musejí čerpat tam, kde je zdroj lásky. Bůh ji vyprojektoval jako mistrovské dílo lásky, jako znak, symbol a typ každého jiného záměru. Pokud On rodinu vytvořil láskou, také On ji může láskou uzdravit. Pokud v srdcích členů rodiny žije tato láska, nerodí se neřešitelné problémy, netyčí se nepřekonatelné překážky a nemusejí se oplakávat nenapravitelné pády. Rodina se znovu stává krásnou, sjednocenou a zdravou, jakou ji Bůh zamýšlel.“

K pravému misijnímu snažení po celý Advent Vám ze srdce žehná

arcibiskup Jan